

[Albertsen.]

det gør man jo ved så mange lejligheder i dette land, og det synes jeg alt sammen er i sin orden — men det giver da ikke nogen som helst baggrund for at fortolke et antal underskrifter, i dette tilfælde 143.000, som bevis for, at man her har folkets flertal bag sig.

Hvad selve lovforslaget angår, er det uomtvisteligt klart, at der er tale om indførelse af en politisk censur, og det må vi tage afstand fra, og det er ikke i sit princip begrænset til statsstøttede ting; al kultur i dette land understøttes af statslige og kommunale myndigheder. Det næste bliver, at de kommunale borgmestre skal bestemme, hvilke bøger der skal stå på bibliotekerne, de lokale direktioner for museer skal bestemme, hvad der skal hænge af billeder eller udstilles af genstande. Vorherre bevares, lad os dog endelig standse denne diskussion på det grundlag, vi nu har fået, og tage klar og utvetydig afstand fra lovforslaget, som i sin tendens er ubehageligt, beklageligt og trist.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne i anledning af det, den socialdemokratiske ordfører lige sagde heroppefra om, at det ikke var muligt at få en talsmand for en afvigende mening i den socialdemokratiske gruppe frem, sige, at det naturligvis glæder mig. Hvis jeg må citere den socialdemokrat, jeg tænkte på, så bliver det det ærede medlem hr. Camre, der søndag aften kl. 19 i program I ikke turde tage afstand fra det forslag, som vi behandler i dag, men der kan jo være langt fra søndag aften til tirsdag middag. Og man kan vel også skifte fra at være helt til at blive skrædder den modsatte vej: fra at være skrædder til at blive helt.

Måtte jeg ellers sige noget om de udtalelser, der er faldet heroppefra, det er især de udtalelser, der er faldet fra den konservative ordfører. De konservative har jo, set her fra talerstolen, placeret sig yderst til højre i salen, og med deres stilling til lovforslaget i dag har de øjensynlig også villet placere sig yderst til højre. Der er jo om disse sager, for igen at vende tilbage til Hørup, kun det at sige, at der i det danske folk er en højst uhvuggelig grad af konservatisme.

Hvis man fra det konservative folkepartis

side i stedet for at beskæftige sig med radikale og revolutionære yderligheder, som man jo har haft en tilbøjelighed til, tillader sig at følge sit hjertes trang og hengiver sig til virkelig konservative opgaver, så oprinder der vel en god ny tid for det konservative parti. Så er det jo også placeret, og så ved vi, hvor vi har det; så bliver der, som der har været talt så meget om, lidt bedre plads på midten.

Måtte jeg i anledning af de ord, hr. Honoré sagde, først gentage, at jeg udmærket forstår de mennesker, der har følt sig forbitrede over den måde, hvorpå Thorsen har agiteret. Det var unødigt provokerende, og efter min opfattelse kunne det ikke tjene ret meget fornuftigt formål.

Når det er sagt, vil jeg igen have lov til at nævne Hørup — jeg synes, han i denne sag har været så god at læse — der et sted siger, at måske er det i denne forbindelse ikke overflødigt at minde om, at hovedpligten for ethvert menneske altid til sidst bliver arbejdet på sin egen fuldkommengørelse, og at virksomheden for andres forbedring kun bør komme i anden række. Det er altid respektabelt at spæge sit eget kød, men man bør være mere varsom med at spæge andres, allerede fordi den fulde sagkundskab, som man har om egen skrøbelighed, hyppigt vil savnes om andres.

Det er noget, vi hidtil har brugt som rettesnor her i folketinget. Jeg tror, at det i åndsspørgsmål, som det jo her drejer sig om, i spørgsmål om den åndelige frihed, fortsat er godt, at vi er mest optaget af at gøre os selv bedre og håbe på, at andre tager sig af sig selv.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil også gerne have lov at komme med nogle bemærkninger til de af ordførerne, der har været så venlige at beskæftige sig med min gruppe og mig selv.

Først og fremmest vil jeg sige til hr. Albertsen, at vi ikke har skiftet indstilling, hvilket hr. Albertsen her prøver at insinuere ved at undre sig over, at det ikke er hr. Lembourn, der er ordfører, men mig.

Vi gik med hr. Lembourn som ordfører ind for principperne i lovforslaget om film og biografer, men i den tid, loven har virket, er vi altså kommet til den opfattelse, at filmkonsulenterne har fået større magtbeføjelser,